

XXIV З'їзд КПРС ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛК КОМСОМОЛУ КІРОВОГРАДШНИНИ XXIV З'їзд КП України

Світлана Громова з колгоспу «Більшовик» Ком-панітського району на честь XXIV з'їзду КПРС зобов'язалась надати у першому кварталі по 700 кілограмів молока від кожної корови. Вона успішно виконує зобов'язання, домагаючись високих середньодобових надойів.
На фото вгорі: Світлана ГРОМОВА.
Фото Я. МИРГОРОДСЬКОГО.

ПЕРЕМОЖЦІ ЗМАГАННЯ

ЦК КП України і Рада Міністрів УРСР розглянули підсумки соціалістичного змагання областей та районів за збільшення виробництва і продажу державі м'яса, молока та інших продуктів тваринництва в колгоспах і радгоспах за 1970 рік. Переможцями визнано Донецьку, Кримську і Запорізьку області та ряд районів республіки. Переможцям присуджено перехідні Червоні прапори Ради Міністрів УРСР і ЦК КП України з видачею відповідних грошових премій.

Відмічено хороші успіхи у соціалістичному змаганні колгоспів і радгоспів Миколаївської області.

Партійні, профспілкові і комсомольські організації, радянські та сільськогосподарські органи зобов'язано широко розгорнути соціалістичне змагання серед колгоспників, працівників радгоспів, всіх трудівників сільського господарства за дальнє збільшення виробництва і продажу державі м'яса, молока та інших продуктів тваринництва, за успішне виконання завдань I кварталу 1971 року, за гідну зустріч XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України.

(РАТАУ).

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

ВІДПОВІДАЄМО УДАРНОЮ ПРАЦЕЮ

Опублікування Директив XXIV з'їзду КПРС по п'ятирічному плану 1971 — 1975 років — це велика рада партії і народу про майбутнє Батьківщини. В цій раді беремо участь і ми, молоді червонозорівці — представники великої армії машинобудівників. Безпосередньо до нас звернені плани Директив: «Довести виробництво... в 1975 році сільськогосподарських машин на суму до 3,5 мільярда карбованців».

Наша комсомольсько-молодіжна бригада формульовани-

ків ливарного цеху сірого чавуну добре попрацювала в минулій п'ятирічці. З середнім нормовиробітком 180 — 190 процентів щозміни ми закінчили рік Ленінського ювілею. Сьогодні формуємо деталі для сівалок СКН-6 та СУЛ-48. На черзі — початок серійного випуску універсальних зернових сівалок СЗ-3,6, які з нетерпінням чекають сільські механізатори.

Ми запевняємо, що відповідно на Директиви партії стане ударна праця кожного члена нашої бригади, надпланова продукція високої якості щозміни.

Валерій СИНЧУК, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади формувальників заводу «Червона зірка».

І МОЯ ПРОГРАМА ДІЙ

Найбільше в проєкті Директив XXIV з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1971 — 1975 роки радує мене те, що він спрямований на дальнє зміцнення економіки моєї соціалістичної Батьківщини, на поліпшення життя трудящих. Наш колгосп — це часточка Батьківщини.

Вчитуюсь у рядки: «Підвищити ефективність колгоспно-радгоспного виробництва. Поліпшити організацію праці в радгоспах і колгоспах, удосконалити систему оплати праці в

напрямі підвищення матеріальної зацікавленості працівників сільського господарства в збільшенні виробництва продукції та зниженні її собівартості». Адже це і моя програма дій. Кому, як не економістів, вишукувати оптимальний варіант розстановки кадрів, враховуючи можливий приплив молоді робочої сили в найближчі роки? Мені ж і зайнятися новими розрахунками щодо оплати праці, запропонувати на розсуд правління колгоспу корективи у п'ятирічному плані розвитку нашого господарства, виходячи із завдань, які стоять перед усім народом.

Не можу не сказати, що задоволений вимогою Директив зберегти принцип твердих планів заготівель сільськогосподарських продуктів і заохочення господарств за надплановий продаж їх державі шляхом застосування підвищених цін. В цьому велике джерело наших прибутків, а отже, і зміцнення економіки колгоспу.

О. САМЧЕНКО, економіст колгоспу «Шляхом Леніна» Александрівського району.

Бригада ремонтників Знаменського локомотивного депо, яку очолює Олександр Кирич, виробничі завдання щоденно виконує на 110 процентів. Молодих передовиків ви бачите на цьому фото: елюсар Анатолій КУЦЕПАЛ, Олександр КИРИЧ, елюсар Іван ПРОМАХ та Василь БАЛАНЮК.
Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

НА НОВІ РУБЕЖІ

Величезний інтерес, велику гордість викликає у трудящих республіки проєкт Директив XXIV з'їзду КПРС по п'ятирічному плану на 1971—1975 роки. В ньому вказується, що восьмому п'ятиріччю по найважливіших економічних і соціальних показниках успішно виконано.

У цих досягненнях є вагомий вклад і молоді Радянської України. Більш як 12,6 тисячі комсомольсько-молодіжних колективів, 400 тисяч молодих робітників і колгоспників виконали свої п'ятирічні завдання ще напередодні 53-ї річниці Великого Жовтня.

Надаючи важливого значення пропаганді підсумків минулої п'ятирічки, бюро ЦК ЛКСМУ прийняло постанову, в якій зобов'язало обкоми, міськкоми, райкоми ЛКСМУ, комітети комсомолу первинних комсомольських організацій провести зустрічі, наради, зльоти молодих виробничників — правофлангових восьмої п'ятирічки, широко популяризувати її досягнення, використовуючи гуртки і семінари комсомольської політосвіти, лекції за місцем роботи і проживання юнаків і дівчат.

Бюро ЦК ЛКСМУ вказало, що в агітаційно-масовій роботі треба показувати братерську дружбу, співробітництво і взаємодопомогу народів СРСР, морально-політичну єдність нашого суспільства, переваги радянського способу життя. Всю пропагандистську діяльність, відзначається в постанові, слід спрямувати на гідну зустріч партійних з'їздів, на посилення ролі комсомольців і молоді в розв'язанні найважливіших народногосподарських завдань дев'ятої п'ятирічки.

(РАТАУ).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЯ!

МОЛОДІЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XII
№ 21 (1345).

ЧЕТВЕР, 18 лютого 1971 року

Ціна 2 коп.

З ВИСОКОЮ НАГОРОДОЮ!

УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

ПРО НАГОРОДЖЕННЯ ОРДЕНАМИ СРСР ПІДПРИЄМСТВ
МАШИНОБУДУВАННЯ

Президія Верховної Ради СРСР постановляє нагородити:

ОРДЕНОМ «ЗНАК ПОШАНИ»

Кіровоградський завод тракторних гідроагрегатів — за успіхи, досягнуті колективом підприємства у виконанні завдань п'ятирічного плану по виробництву продукції для сільського господарства.

Голова Президії Верховної Ради СРСР М. ПІДГОРНИЙ.
Секретар Президії Верховної Ради СРСР М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль.

УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

ПРО НАГОРОДЖЕННЯ ОРДЕНАМИ СРСР КОЛГОСПІВ, РАДГОСПІВ ТА ІНШИХ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ І ОРГАНІЗАЦІЙ
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

За успіхи, досягнуті в розвитку сільськогосподарського виробництва і виконанні п'ятирічного плану продажу державі продуктів землеробства, тваринництва і птахівництва, нагородити:

ОРДЕНОМ «ЗНАК ПОШАНИ»

Колгосп імені Щорса Ульяновського району Кіровоградської області.

Голова Президії Верховної Ради СРСР М. ПІДГОРНИЙ.
Секретар Президії Верховної Ради СРСР М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль.

Секретар комсомольської організації Кіровоградського ательє по виготовленню та ремонту трикотажних виробів Лариса МИХІТЕНКО успішно виконує підвищені зобов'язання, взяті на честь партійних з'їздів. Свій квартальний план вона прагне здійснити до 26 березня. Щоденно Лариса виконує 112 процентів норми при підмісній якості продукції.

Фото Г. ТОЛОКА.

Після перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції, приступаючи до створення соціалістичного суспільства, Комуністична партія повинна була вирішити завдання — перебудувати життя мільйонів людей по-новому, створити нові, більш досконалі форми організації суспільної праці, змінити ставлення людей до неї.

Розробляючи план будівництва соціалізму, В. І. Ленін надавав особливого значення питанням виховання нових трудових навиків, нової дисципліни праці, всебічного підвищення її продуктивності.

«Будувати нову дисципліну праці — писав Володимир Ілліч, — будувати нові форми суспільного зв'язку між людьми, будувати нові форми і прийоми залучення людей до праці, це — робота багатьох років і десятиріч. Це — найбагатіша і найбагатіша робота».

(В. І. Ленін. Твори, т. 30, стор. 469—470)

Питання дисципліни праці В. І. Ленін присвятив велику кількість статей, виступів, листів. Всі вони зібрані в збірнику «В. І. Ленін. Про дисципліну».

Соціалістичну дисципліну В. І. Ленін вважав могутньою зброєю партії і народу в їх великій діяльності.

Висока трудова і державна дисципліна, підкреслював В. І. Ленін, — це дисципліна свідомо, дисципліна товариська, дис-

ЛЕКЦІЇ, КОНСУЛЬТАЦІЇ ДЛЯ УЧАСНИКІВ УРОКУ «ДИСЦИПЛІНА — ВИРІШАЛЬНА УМОВА»

НАЙБАГОРОДНІША РОБОТА

ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ

Дисципліна заснована на самостійності і ініціативі мас в усіх галузях суспільного життя.

До збірника включено висловлювання В. І. Леніна про виховання нової трудової дисципліни, її значення для підвищення економічної ефективності виробництва, зростання продуктивності праці.

В перших комуністичних суботниках В. І. Ленін бачив початок корінного перевороту в свідомості людей, приклад ко-

муністичного ставлення робітників до праці, свідомого і добровільного почину в підвищенні продуктивності праці.

Велике значення в справі зміцнення дисципліни праці в галузі сільськогосподарського виробництва належить новому Примірному Статуту колгоспу, прийнятому Третім з'їздом колгоспників.

У підготовці до Ленінського уроку можна скористуватися збіркою «В. І. Ленін. Про продуктивність праці», книгами М. П. Філімонова «Праця — основа радянського способу життя», Є. Куликової «Соціалістична дисципліна: повага, вимогливість, ініціатива», Г. П. Єлісєєва «Молодь і соціалістичне змагання», в яких розкриваються ленінські принципи соціалістичної дисципліни, даються наукові обґрунтування її необхідності, показано головне в її змісті і структурі. Ці книги знайомлять також з формами і методами роботи керівників підприємств і організацій по зміцненню трудової, планової, технологічної, фінансово-економічної дисципліни і дисципліни поведінки.

Н. БУРЛАКА.

завідуюча бібліографічним відділом обласної бібліотеки ім. Н. К. Крупської.

За рядком проекту Директив ХХІV з'їзду КПРС

Цілеспрямована боротьба за високу ефективність виробництва повинна на ділі стати надзвичайно важливою умовою соціалістичного господарювання, основним змістом соціалістичного змагання всіх виробничих колективів, мільйонів трудящих.

(Із проекту ЦК КПРС «Директив ХХІV з'їзду КПРС по п'ятирічному плану розвитку народного господарства СРСР на 1971 — 1975 роки»).

НАВІТЬ ветерани «Сільгосптехніки» вже, мабуть, і дорогу забули до старих майстерень. В 1968 році в Компаніївці введено в дію нові цехи «Сільгосптехніки», в яких і устаткування сучасне та й умови праці значно кращі. І лише проходячи центром селища, хтось згадає про минуле, дивлячись на чорні отвори вікон глиняної споруди, в якій не один десяток років натруди-

каже молодий коваль Микола Кадигроб. І дійсно, розжарена заготовка точно повертеться в його руках, а «молотобоець» кує її, не стомлюючись. Набагато поліпшилися умови праці. Та все ж не на стільки, щоб сказати: «Тут вад нема». Ось така, здавалося б, дрібниця. Коли встановлювали механічний молот, то фундамент під нього з невідомих причин зробили так, що бетонна опора

дуриться виправданню. Можливо, деякі з них будуть серйозними. Але пробігає по шкірі мороз, коли дивишся, як після рейсу водії мчать машини. До звичайної водопровідної колонки пристосовується гумовий шланг і автомобіль потрапляє під душ. Уявляєте почуття людини, якій морозним днем вода затікає в рукави?

Вважаєте, необхідно збудувати сучасний пункт миття машин? Помилаетесь. Він є в «Сільгосптехніці». Навіть з теплою водою, але не працює ще з осені. Зіпсувався!

Але якщо ремонт пункту догляду за машинами пов'язаний з певними технічними труднощами, то чим виправдовується той факт, що біля умивальника в майстерні замість рушника висить... брудна мішкочина?

Пробачте, але ж зараз вже друга половина двадцятого віку? Невже для районної майстерні електрична сушарка для рук — це фантастика?

ОЦЕ І Є вади порівнянь з минулим. Стало трохи краще — і гаразд. Але ж може бути дійсно добре — і асфальт! Це турбота кожного. І, тим паче, комсомольців, бо незабаром сьогоднішня молотьба стане до стерня виробництва. Не можна сказати, що комсомолія «Сільгосптехніки» зовсім бездіяльна, хоча є нарікання і на таке. Молоді водії, які знаходяться в особливих умовах, пов'язаних з роз'їздами, скаржилися на те, що їх рідко запрошують на комсомольські збори. Це ніяк не говорить про відмінну роботу організації. Але «Комсомольський прожектор» тут діє. Досить часто (один — два рази на тиждень) його штаб випускає сторінки «Прожектора» та «Блискавки».

Вони задають багато клопоту і неприємностей п'яницям та ледарям, порушенням трудової дисципліни. Корисна робота, заперечень не буде. Але дуже рідко (щоб не сказати — ніколи) «КП» проводить свої рейди. Звідси і виходить, що недоліки в роботі підприємства, вади в умовах праці трудівників «Комсомольський прожектор» не турбують. Начальник його штабу Олена Пришляк з сумом підтвердила, що проблеми вентиляції майстерні «КП» не висвітлював, а за миття автомашин розмови були, та в промінні «Прожектора» вони так і не потрапили.

Можливо, робітники і, зокрема, молодь не обізнана з елементами наукової організації праці? Теж ні, бо саме НОП була темою заняття комсомольського політгуртка «Сільгосптехніки», яке відбулося в минулому місяці. Та все лихो в тому, що з шістдесяти комсомольців організації слухали його лише десять активістів.

М. БІДЕНКО.

Компаніївський район.

РУКИ У НЕЇ!

1.

Робоче місце її — майже в самому кутку цеху. Невеликий столик, швейна машина. Побіля — покріт чоловічого костюму. Схилилася вона над ним, невисока, з тендітними руками: десь не ладиться. Щось зміряла. А згодом зацокала машина. Почався ще один робочий день майстра цеху чоловічого верхнього одягу Лідії Холоднюк.

Рівний ряд чепурних хат в селі Крутенькому, Голованівського району. Село як село. Як завжди в ту пору, зацвіли вишні, яблуні. Коли зійдеш на цей пагорб, видно все село. Полубила його дівчина, тут зросла. Здавалось, іншого такого чудового місця немає у всьому районі. Щоправда, їй ще ніде не довелося побувати. Закінчує ось місцеву восьмирічку, тож доведеться тепер, мабуть, прощатися з Крутеньким. Вчителі пророкують, що в технікумі буде навчатися. А чого й ні? Відмінниця ж у навчанні!

Кілька років тому придбала мати швейну машину для себе. Та не підозрювала старенька того, що з облогою у хаті поселилася в душі дочки радість. Ні-ні, та й почне сама щось мудрувати з шитвом...

Марія Микитівна сама порушила мовчанку:

— Що ж тепер думаєш робити, дочко? — сіла до старенького столу.

— Не знаю, мамо. Ради жду від вас.

— Вчителі говорили, що в технікум потрібно йти. А вони вже знають тебе.

— Я розумію, та хочеться мені шити... Поїду у район, у побутокмбінат, а потім уже й навчатися піду. Тільки до цього середню школу закінчу.

2.

Ледь-ледь посіріло. Весна ще неспішно обійшла Голованівськ. Селище вже снують перехожі. Поспішає й Лідія: автобус згодом має відійти на її Крутеньке. До рідних поспішає, село відвідати. Та й не лише рідних...

Якось у Крутенькому стала під кленом. Місяць срібляв їй золоті коси. Тоді й нагодилося демобілізувати хлопчину, стрункий, жартівник. А згодом готувала Марія Микитівна весілля. Перев'язувала Лідія старостів рушниками, а нареченого гарною хусткою. Відгуляли ве-

сілья. З того часу стала ніби дорослішою і вдома, і на роботі — господарка. А тут ще одну справу доручили, обрала молодь Лідію секретарем комсомольської організації райпобутокмбінату.

Якось в комбінаті стало відомо, що у шевському цеху не завжди вчасно і доброякісно ремонтують взуття. Вирішив комітет послати туди члена штабу «Комсомольського прожектора». І секретар пішла. Дісталася деяким бракоробам. Питання, підняте комітетом комсомолу, стало предметом обговорення і на партійних зборах.

Душею колективу стала Лідія Холоднюк. Кожен з десяти комсомольців райпобутокмбінату говорить про неї різними словами, проте в словах дічат віра, увага, гордість за їхнього вожака-товариша.

Важко нині сказати, хто першим запропонував рекомендувати Лідію Холоднюк кандидатом в члени КПРС. Чи то директор райпобутокмбінату Володимир Соломонович Кравець, чи в райкомі комсомолу, чи секретар партійної організації Віра Григорівна Рехлецька.

Чудові в нашій Лідії руки, — розповідає закрійник цеху чоловічого верхнього одягу Дмитро Іванович Дробот. — Посудіть самі: пришила до нас дівачам, ученицю. А тепер комуністка, може зрівнятися з кращим майстром. Ось подивіться, — і закрійник показує книгу скарг і пропозицій, — замовник частіше вдається до записів своїх скарг, ніж до подяк. А у Лідії лише одні подяки. Це за три роки роботи у нас. Не один їй заздрить...

На честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна Лідія нагороджена ювілейною медаллю. Успішно виконала свій виробничий план за січень. А це не так уже й легко. Адже замовник прагне вибрати найкращу тканину для костюма, пальто. А її не завжди буває в достатку. Тож доводиться з наявного шити і модно, і красиво.

Виявили Лідії довіря комуністи, образивши делегатом районної партконференції. Сиділа вона в залі, а навкруги знатні хлібороби, будівельники, твориники. А коли оголосили рекомендований склад кандидатів у члени РК КП України, то дівчина почула і своє прізвище. По залу пробіг шепіт: хто це? Мало її знали. Та коли розповіли про молодого комуністку — «за» було одноголосним.

Закінчується трудовий день. Якраз нагодилося Петро, чоловік, щоб разом йти додому.

— Зачекай, сьогодні у нас політгурток. Он вже чекає мене наш пропагандист Григорій Іванович. Я сьогодні виступаю.

Дивно спочиває день. В світлі нічного ліхтаря видно, як вирінають дві постаті. Про щось розмовляють. І найчастіше в цьому діалозі чується — «забавно».

С. БРОВЧЕНКО.

с.мт Голованівськ.

МЕХАНІЧНИЙ МОЛОТ І РУШНИЧОК

ні робочі руки «лікували» машини.

Колгоспний трактор, поставлений на ремонт, окутається по новій технологічній лінії. Треба зняти двигун — будь ласка, до послуг електрична кран-балка. Необхідно виготовити деякі деталі! Майстерові має необхідні токарні, фрезувальні та інші верстати. Зварювання — ось тут воно, під рукою.

Але при ближньому знайомстві переконалися, що «краще, ніж було» — це ще не значить «дуже добре». За кілька хвилин тобі вже хочеться вийти на вулицю, вдихнути свіжого повітря, бо те, чим дихають робітники цеху, ніяк не назвеш цим поетичним словом. Електрозварювання озонує повітря, та ба — воно дає ще й багато диму, що зводить нанівець користь озону.

Звичайно, дехто скаже, що раніше, не було і таких умов, пошкодує, що автор не бачив, як працювали в старій майстерні. Ні. Доводилось бачити у задимленій РТС п'ятдесятих років, та є невеличке «але». Адже ті майстерні створювалися відразу після війни, в нелегких умовах. Тоді можливо, було не до вентиляції. А нове приміщення будувалося кілька років тому.

Ось ЗАРАЗ у новій кузні «Сільгосптехніки» стоїть сучасний механічний молот. «Завдяки цьому «молотобійцю» я завжди перевиконую план, нологано заробляю», —

височіє мало не на 30 сантиметрів над підлогою. Не естетично, але головне лих не в цьому. Адже, поспішаючи до молота з розпеченою заготовкою людина може спітнутися, апасти на розжарений метал. Це вже навіть серйозніше, ніж матеріальні збитки.

Звідси випливає висновок: порівнювати досягнення варто не з минулим, а з довершеними зразками сьогодення і робити поправку на майбутнє. Лише в такому випадку буде не констатація фактів прогресу, а свідоме прагнення до нього. У виробничстві та констатація веде до заспокоєння, до зупинки на досягнутому.

Зварник Дмитро Мефодійович Гудзенко говорить, що для поліпшення умов праці багато дечого можуть зробити і самі ремонтники. Скажімо, в його відділенні вентиляція є, але мало хто пам'ятає, коли вона працювала. Зіпсована. Дозвольте, але хіба сучасна техніка ще не спроможна відремонтувати електродвигун?

МЕХАНІЧНИЙ стан і в автогаражі «Сільгосптехніки». Сутужно з ремонтом машин. Крім запчастин та інструментів, потрібна ще так звана «яма» — траншея, чи підвищення для автомобіля, щоб його зміг оглянути водій чи слюсар. На жаль, таких «ям» небагато. Новий бокс розраховано на ремонт трьох машин, а ремонтна «яма» — лише одна.

Мабуть, на ці факти знай-

У ВЕЛИКОМУ протистоянні між силами демократії і прогресу, з одного боку, і силами імперіалізму і реакції — з другого, величезна роль належить організованому молодіжному рухові.

Юнаки і дівчата капіталістичних країн в своєму прагненні добитися успіхів в боротьбі все чіткіше усвідомлюють, що для них немає іншого шляху, крім спільних виступів з робітничим класом. Молодь є незмінним учасником робітничих страйків, повсюдно лави демократичних організацій і партій, професійних спілок. Вона вносить в масовий народний рух свій бойовий дух, ініціативу, сміливість, жагоду дій. Так чітко охарактеризований молодіжний рух на сучасному етапі в програмній заяві ВФДМ, прийнятій VIII ювелею асамблеєю Федерації.

Особливо широким розмахом бито відзначені 1968—1970 роки. Торік масові мітинги, демонстрації, різного виду акти протесту юнаків і дівчат, спрямовані проти внутрішньої і зовнішньої політики імперіалістичних держав, пройшли приблизно в 60 капіталістичних країнах.

Міжнародна Народа комуністичних і робітничих партій в Москві (1969 р.) дала чіткий науковий аналіз процесів, які проходять в сучасному молодіжному русі: «Трудящі, перш за все робітнича молодь, яка зазнає експлуатації і не бачить для себе перспективи при капіталізмі, все активніше включається в класову боротьбу, вступає в профспілки, в комуністичні і інші демократичні організації. Широкі маси студентства виступають не лише проти недовідків відсталі системи навчання, не лише за право мати свої організації і ефективні центри, але й проти політики пануючих класів. Все більше молодих людей, запалених боротьбою в'єтнамського народу й іншими прикладами героїчної боротьби проти імперіалізму, беруть участь у великих народних виступах проти імперіалізму, за демократію, мир і соціалізм».

Ось чому ініціатива XVI з'їзду ВЛКСМ про проведення всесвітньої кампанії молоді «Юність звинувачує імперіалізм»

ЮНІСТЬ ЗВИНУВАЧУЄ ІМПЕРІАЛІЗМ

Нещодавно в Дюссельдорфі (Західна Німеччина) відбулася численна демонстрація на захист американської комуністки Ангели Девіс. Демонстрація була організована Німецькою комуністичною партією. На знімку: демонстранти несуть плакати з написами: «Свободу Ангелі Девіс». Фото «Унзер цайт» — АПН.

СИЛА—ЗГУРТОВАНІСТЬ

отримала таку широку підтримку у більшості прогресивних молодіжних організацій світу. Учасники VIII асамблеї ВФДМ гаряче схвалили проведення кампанії. Ця всесвітня акція була розроблена і увійшла в основу Програми дій Федерації.

Кампанія, очолювана ВФДМ, безсумнівно, є важливою акцією демократичних сил молоді в найближчий час, дозволить краще уявити завдання прогресивної молоді на сучасному етапі, буде сприяти організаційному зміцненню демократичних організацій.

Основною метою кампанії є залучення широких мас юності планети в боротьбу проти імперіалізму, за мир, демократію, національну незалежність і соціальний прогрес.

Багато національних молодіжних організацій активно включилися в кампанію, основними напрямками якої є рух солідарності з народами В'єтнаму, Камбоджі і Лаосу, підтримка арабського і палестинського народів в їх боротьбі проти ізраїльської агресії, солідарність з народами португальських колоній і Південної Африки, з боротьбою молоді Європи за безпеку континенту і співробітництво; з боротьбою молоді країн Азії, Африки і Латинської Америки проти імперіалізму, колоніалізму, расизму і реакції, фашистських і диктаторських режимів; з боротьбою за права молоді, за глибокі соціальні перетворення суспільства.

В ході цієї кампанії будуть організовані антиімперіалістичні мітинги протесту, маніфестації, регіональні і всесвітні зустрічі, конференції, семінари по актуальним проблемам антиімперіалістичної боротьби, збір і публікація матеріалів про злочинну діяльність імперіалістичних країн, капіталістичних монополій. Винести на суд світової громадськості кричущі злочини імперіалістів, накреслити нові шляхи антиімперіалістичного співробітництва молоді — в цьому основний зміст майбутньої всесвітньої кампанії.

С. ЧІБІРЯЄВ,
заст. голови Комітету молодіжних організацій СРСР.

(АПН).

БОНН:

БУДИНОК боннського університету, одного з найстаріших учбових закладів країни, розташований в центрі західнонімецької столиці. В один з зимових суботніх вечорів до нього потяглися з усіх кінців міста групи молоді. Над деякими з них майоріли червоні знамена. Юнаки і дівчата, а серед них були студенти і молоді робітники, йшли на форум, скликаний Студентським комітетом боннського університету, боннськими відділеннями соціал-демократичної спілки студентів вищих учбових закладів, «Соціалістичної німецької робітничої молоді», «Молодих демократів» і Спартаківського союзу.

„НЕОФАШИСТИ БОЯТЬСЯ СВІТЛА“

Молодіжньо-студентський форум був присвячений відкриттю діяльності найбільш реакційних діячів Християнсько-соціального союзу — Штрауса і Гуттенберга, які оскаржували виступи проти розрядки напруженості в Європі, ратифікації договору ФРН з Радянським Союзом і Польщею, є нападками на пропагандисти антикомунізму і неофашизму.

В аудиторії зібралось багато молодих людей. На стінах розвішені плакати, що закликають виступати проти неофашизму в ФРН, викрикнути небезпечні для справи миру дії Штрауса і його однодумців.

В залі несподівано гасне світло. Проміни прожектора виринає з темноти постать Штрауса. Звучають голосні вигукі: «Штрауса до відповіді!», «Зупинити неофашизм!» Потім з допомогою кінопроектора на білій стіні показують живого Штрауса, який на фоні портрету Гітлера проголошує мілітаристські і підбурювальні промови проти прогресивних сил ФРН, НДР і інших соціалістичних країн.

Починається форум. Один за одним на імпровізовану сцену підіймаються оратори. Це молоді комуністи і соціал-демократи, представники студентських організацій. Їх виступи об'єднують одна думка: необхідно до кінця викрити Штрауса і всіх тих, хто йде разом з ним. Один з виступаючих говорить: «Штрауса разом з генералами бундесверу і представниками воєнно-промислового комплексу розробив план «07-03 НР», спрямований на повалення німецького уряду ФРН. Штрауса прямо заявляє: «Хто перешкодить прийти мені до влади, того я просто знищу».

У Штрауса і Гуттенберга знайшлися захисники. Форум був оголошений відкритим, і на нього прийшли представники молодіжної організації ХДС/ХСС. Але вони опинилися в меншості. Більшість склали юнаки і дівчата, які виступали проти відродження неофашизму, за мир в Європі. Один з адвокатів Штрауса хотів захистити свого боса, заявивши винуватість напруженості в НДР і Радянський Союз. Але це викликало хвилю обурення в залі. Присоромлений оратор змушений був покинути трибуну.

В залі знову гасне світло. З саркастичними епіграмами на Штрауса і Гуттенберга виступає західнонімецький артист Дітріх Кітнер, великий майстер політичної сатири. Під аккомпанемент гітари він виконує Штрауса. В цей час з темноти лунає голос: «Знаємо ми ваші байки». Кітнер просить увімкнути світло. «Хай назве себе той, хто вигукнув це» — говорить він. В залі мовчання. Неофашисти, продовжує Кітнер під оплески, бояться світла.

На сцену вийшов зовсім ще молодий солдат бундесверу. Він не побоявся виступити у воєнній формі, хоча бундесверський статут забороняє військовослужбовцям проголошувати політичні промови. Він заявив, що йде разом з тією молоддю ФРН, яка бореться за мир і демократичний прогрес, за надання молодому поколінню можливостей для повноцінного навчання і роботи.

Один із ворогів повстання про солдата — оступника бундесверської жандармерії. До університетського будинку під'їхала воєнна машина. Але як тільки учасники форуму дізналися про небезпеку, що загрожувала їм товаришам, вони вистроїлися у декілька рядів і не пустили в зал жандармів, а юнакові у воєнній формі допомогли вийти через задні двері. На закінчення форуму прийняв звернення до молоді, в якому зокрема, говориться: «Давайте згуртуємо наші лави, перешкодим Штраусу прийти до влади. Юнаки і дівчата, що зібралися на форум, віддають полум'я своїх сердець благородній справі боротьби проти неофашизму, за ратифікацію договору з СРСР і ННР».

І. МАСЛОВ,
кор. ТАРС.

США:

«БІЗНЕС СМЕРТІ»

Воєнний бізнес — одне з найкрупніших підприємств Сполучених Штатів. В ньому зайнято 21 процент всіх кваліфікованих робітників і 16 процентів техніків. 54 проценти кредитів на науково-дослідницьку роботу надається на розробку воєнних і зв'язаних з ними програм. Крайні університети країн щорічно одержують сотні мільйонів доларів на дослідження воєнного характеру. «Бізнес смерті», в якому безпосередньо зайнято понад вісім з половиною мільйонів чоловік — бізнес воєнно-промислового комплексу. Цей комплекс складається з таких:

- Пентагон і генералітет;
- промисловість, що випускає «продукцію смерті»;
- законодавці, зацікавлені в розподілі воєнних замовлень у своїх виборчих округах;
- університети, що проводять воєнні науково-технічні дослідження;
- профспілки, що змушені підтримувати «бізнес смерті» як джерело роботи і порівняно високої зарплатної плати.

Таким чином, навіть поверхово характеристика дає уявлення про місце воєнно-промислового комплексу в Сполучених Штатах. Він проник у всі сфери, у всі органи американського суспільства, підкорив собі економічне і політичне життя країни.

Наука в США у величезній мірі підпорядкована американській воєнній.

Пентагон є основним споживачем другої за значенням статті федерального бюджету США — інвестицій на дослідницьку і наукову роботу, які складають близько двадцяти мільярдів доларів на рік.

В Сполучених Штатах дві треті всіх наукових кадрів працюють на війну. 70 процентів наукових досліджень, прямо чи опосередковано проводиться міністерством оборони. Пентагон фінансує майже половину всіх досліджень в галузі фізико-технічних наук, що проводяться зараз в американських університетах і коледжах.

За деякими даними одна третина із 2,2 мільярда доларів, які уряд признає у формі супідій для наукових досліджень в університетах і коледжах, витрачається на воєнні дослідження — наукові, технічні, політичні, соціологічні, психологічні.

За оцінкою газети «Монд» в американських університетах проводиться понад половину всіх наукових досліджень прикладного характеру, до того ж більша частина з них — для воєнних цілей. Це підтверджують цифри і факти: лише в 1970 році Пентагон відпустив 274 мільйонів доларів на наукову роботу в університетах (не враховуючи сум, виділених спеціальними інститутами і лабораторіями, деякі з яких прямо підпорядковані воєнному міністерству). НАСА (Національна комісія по дослідженню космічного простору) виділяла університетам 101 мільйон доларів, а комісія по атомній енергії — 96 мільйонів доларів.

Таке «співробітництво» воєнних відомств з університетами викликало в останні рік-два численні протести з боку американського студентства і викладачів. Каталізатором настрою проти залежності вищих учбових закладів від Пентагону стала воєнна авантюра у В'єтнамі. Питання про відповідальність за участь в цьому злочині породило інші питання:

чи суміжна дослідницька робота в воєнних цілях з основним завданням університетів і коледжів — навчати і виховувати молодь покоління?

чому мільйони доларів не витрачаються на розширення наукових соціальних проблем, чому їх кидають замість цього в горнило війни?

чому плоди науково-технічного про-

гресу використовуються в антигуманних цілях?

В результаті численних протестів і маніфестацій керівництвом багатьох університетів змушене було зменшити або зовсім припинити зв'язки з Пентагоном.

Так, наприклад, Стенфордський університет поступово припинив дослідження в галузі електроніки, що проводилися на замовлення воєнних відомств.

Американський університет у Вашингтоні заборонив проведення на своїй території досліджень, що представляють військову таємницю.

Дванадцять університетів припинили зв'язки з «Інститутом аналізів для обо-

рону».

Найбільший відгук цей рух знайшов в Месачусетському технологічному інституті. 70 процентів усіх його контактів носить воєнний характер. Він є найкрупнішим партнером Пентагона серед американських вищих учбових закладів. В інституті є дві спеціальні лабораторії, одна з яких розробила інерційні системи, котрі використовуються на всіх американських ракетах — «Атлас», «Тор», «Поларіс», «Титан», «Мінитмен», «Посейдон», а також систему інерційного управління для корабля «Аполлон». Друга, «Лінкольна лабораторія» займається розробкою ряду систем радарного оповіщення воєнної техніки зв'язку.

Така діяльність, повністю підпорядкована долі Пентагона і задоволенням американських збройних сил, викликає хвилю незадоволення в університеті. Результатом кампанії протесту є рішення відкликати лабораторії із складу Месачусетського Інституту.

Шириться рух протесту проти підкорення учбових закладів США воєнно-промислового комплексу. Американські вчені все більш розуміють, що науково-технічна революція — це «нейтральна», важливо кому, яким цілям вона служить.

Наука повинна служити миру, а не війні!

«НАРОДНА МЛАДЕЖ».

НІ — АГРЕСІЇ

ВАШІНГТОН. Білий дім 10 лютого опинився в області прихильників миру, які протестують проти агресії Сполучених Штатів та їх сателітських маріонеток у Лаосі. Близько тисячі представників університетів і коледжів столиці пройшли колоною по вулицях міста, скандуючи: «Забийтеся з індокітаєм», «Йдіть геть, негідно!», «Біль резиденції президента демонстрантів зустріли посланих наряди поліції. Потрохи «похоропіння порядку» не зупинили молоді — близько години тривала ця велика демонстрація. Хвиля таких же виступів прокотилася по Нью-Йорку, Бостону, Балтіморі, Детройту та інших містах США.

БОНН. Правління молодіжної організації СДПН «Молоді соціалісти» рішуче засуджує поширення США воєнних дій на Лаос. Правління звернулось до депутатів бундестагу з закликом сприяти «припиненню імперіалістичної агресії, яку здійснює уряд США». «Молоді соціалісти» заявили про свою рішучість брати ще активнішу участь у міжнародній кампанії солідарності і підтримки південно-в'єтнамських патріотів в їх боротьбі за свободу і незалежність. МЛПАН. Місцеві молодіжні організації виступили із спільною заявою. В ній говориться: «В черговий раз американські імперіалісти та південно-в'єтнамські маріонетки намагалися розширити конфлікт. Таке справжнє обличчя об'являв Ніксона! В цей трагічний момент всі справді демократичні миролюбні сили повинні згуртуватися і вимагати, щоб італійський уряд рішуче засудив дії Ніксона».

(ТАРС).

МІЖ КВІ- ТАМИ І ДОБРИ- МИ ЛЮДЬМИ

СТОЖ і гучне весілля справили своїм дивом. Яремчани все село відзначали подію. Було на весіллі і від звичаю давнього, і від звичаю нового. Давнє — весілля, а нове йому не постується, одне з одним переграється, сумовитості зменшилося, радість прибавилося.

А молодята ж, молодята! Селом йшли — люди зазирали. Та вродили, та працювали, та гостинні і щиро серді. Комсомолка Олена Яремко — дівка на весь колгосп, тракториста Петра Пилипенка кандидатом у члени партії рекомендували — за сумління і шашу.

Отож до Будинку культури, з друзями та боярами, прийшли,

музики гучні вітали, керівники колгоспу хлібом-сіллю стрічали, дівчата пісень співали:

Ідіть, ідіть замірно, прощайте,
Між квітами і добрими людьми.
Щоб ви пройшли усе життя щасливі,

Ми вам проклали в погні кишині.
У залі просторому, на сцені високій сіди молодята — честь громада виявляє. Мить прочиста наступав.

— Чи за згодою одружуєтесь?

— Так...

— Іменем Української Радянської Соціалістичної Республіки... Секретар сільської Ради В. Сополюк вручив свідоцтво про одруження, голова сільської Ради

П. Гетьманець, секретар парторганізації колгоспу М. Камінін — слова від щирої серця, від імені односельців. Голова ж колгоспу, Василь Захарович Мамуня, від механізаторів та доярок, від громади трудящої, — меблі на згадку про весілля, багатіше, чекатимем новосілля!

Як годиться, і пляшка шампанського, хліб — палиниці, Чом би й не веселитися!

Селом до хати нареченої вертали, батьки донку виглядали з вишиваними рушниками.

— Бережи, Петре, дружину, жінку маєш із золотими руками!

І банкет на славу вдався. Мої й дружка йка у боярина закохалися, на молодят задивляючись. Тільки

старості непереливки — дошкучають дівоки перепівки.

Староста — як пан, як пан, На цьому — солом'яний жунап, Солом'яна свита, Обручани голова збита.

А староста за словом в кишеню не лізе, тільки слово — не горобець, вилетіло, а й не впіймав. Ко-му ж знати корити, хай у хмелю-ве поспішає, дружині йому заспівають. Не на цьому весіллі, так на іншому.

— Бо тепер, — люди кажуть, — як новий будинок культури маємо, то не одне комсомольське весілля відгуляємо.

І. ЧОРНОГОРЕЦЬ.

Маловисківський район.

● КЛИЧУТЬ СТАРТИ СПАРТАКІАДИ

Спорт

НЕЗАБАРОМ нашіх спортсменів чекають нові випробування. Тепер вже на V спартакіаді УРСР. Наш громадський кореспондент Г. Толок зустрівся з головою обласної федерації з легкої атлетики старшим тренером збірної команди Кіровоградщини Володимиром ІВАНЦЕМ і поцікавився, як готуються спортсмени до стартів спартакіади республіки.

— ПЕРШ ЗА ВСЕ, БУДЬ ЛАСКА, ПРО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ В ОБЛАСТІ

— Безперечно, кіровоградські легкоатлети піднялися до певних висот і окремі із них мавіть радували своїх прихильників. Наприклад, кандидат у майстри спорту Євген Цеховцов встановив новий рекорд області з бар'єрного бігу — відстає 110 метрів подолав за 14,8 секунди. Непогані результати також були у Серафима Сергєнчука, Юрія Ревенка, Любова Ручку. І все ж більша частина легкоатлетів виступали нижче своїх можливостей. Це пояснюється, перш за все, тим, що на місцях погано була налагоджена учебно-тренувальна робота. Іще велика прогалина в тому, що спортсмени, як кажуть, не бачили тих вітрів, які б спонукали їх до нової напруги. На місцях та обласних змаганнях кіровоградці ніби й демонстрували непогані результати, а коли виїжджали на змагання вищого

рангу, тут не вистачало зібраності, майстерності.

Звісно, ми бачили свої промахи. Але одразу виправити їх не так-то й легко. Адже в нас спортивна база бажане бути значно кращою. Легкоатлетичний манеж в Кіровограді потребує капітального ремонту. Ще гірші справи на стадіоні. Наші суперники здебільшого мають можливість тренуватися на бігових доріжках. В Кіровограді цей «примілей» відсутній.

— ТЕПЕР ВИ, ЗВІСНО, БЕРЕТЕСЬ ВИПРАВЛЯТИ ПРОГАНІ?

— Звичайно, заради підготовки команди до республіканських стартів тепер всі наші старання. Кандидатами до складу збірної включено 38 спортсменів, які показали найкращі результати на обласній спартакіаді. У кожному виді змагань будуть виступати понад 90 спортсменів. А в залі зараховуватимуться лише 16 найкращих показників. Отже, боротьба буде нелегкою. То-

му зараз до легкоатлетів нашої команди неабиякі вимоги.

— ЯК ВІДОМО, НАШІ СПОРТСМЕНИ ТОРІК ВИСТУПАЛИ РІДКО НА ЗМАГАННЯХ ВИЩОГО РАНГУ. ЯК ЖЕ СПРАВИ ТЕПЕР? ЩО ПЛАНУЄТЕ, КУДИ ВИЙДЖАТИМЕТЕ?

— У другій половині лютого група спортсменів виїде до Донецька і візьме участь в розгріші кубка газети «Известия». Наша надія на десятиборця Володимира Толстокова, спринтера Володимира Гриня, п'ятиборця Катерину Заславську, стрибунку Василю Стецюку, бігунку Серафиму Сергєнчука, Петра Мако-вського, Любу Ручку. 27 — 28 лютого в Кіровограді буде проведена зустріч наших легкоатлетів з полтавцями. У квітні вирушимо до Кривого Рогу на тренування. А коли повернемося додому, то вже готуватимемося до спартакіади на відкритих майданчиках.

Тепер наші спортсмени трічі на

тиждень з'являються на легкоатлетичному манежі, де тренуються під наглядом своїх тренерів. Ще трічі на тиждень — тренування у своїх спортивних товариствах.

— А ЯКА НАДІЯ У ВАС НА ВИХОДАНЦІВ ДЮСР? БЕЗПЕРЕЧНО, І ВОНИ ЗАХИЩАТИМУТЬ ЧЕСТЬ ОБЛАСТІ НА ЗМАГАННЯХ ВИЩОГО РАНГУ?

— Школярі Кіровоградщини на 15-й сходинці в республіці і другі у своїй підгрупі. Торік на першості республіки серед юніорів Оля Голуб була призером у стрибках у довжину, першорозрядницею Тана Марушак — фіналістка першості України. Валерій Попов рекордсмен області з бігу на 200 метрів з бар'єрами. Непогані результати також показували Володимир Кириленко, Віктор Драган, Ніна Петрик, Вадим Андреев, Юрій Штомпель.

Наприкінці розмови Володимир Іванець підкреслив, що успіх наших легкоатлетів залежатиме і від копійки роботи тренерського складу збірної, і від старань самих спортсменів.

Леонід ТЕНДЮК

(Продовження. Початок в газетах за 19, 21, 23 січня та 2, 4, 6, 9, 11, 13, 16 лютого).

Другий день як «Витязь» у Малакській протоці. Із слів капітана ми зрозуміли: пересічено Андаманське море і, поминувши Нікобарські острови, дістанемося до Бенгальської затоки. Там,

вподош 90-го меридіана, що майже навіп розсікає ту затоку, витягнувся Східно-Індійський підводний хребет. Його північне закінчення, приблизно з 18 градусів північної широти, і вивчатимуть вчені.

— Все залежить від погоди, мовив капітан, залишаючи місток. — Чи дозволить вона лягти в дрейф і спустити буї? А коли Євген Андрійович пішов спочивати, озвався тоді і наш штурман.

— Кеп не деревню побоятися, — мовив він. — Я тут не вперше і скажу: у Бенгальській затоці слід ждати будь-якої несподіванки, бо в ній володарюють тут мусони, вітри, пов'язані із порами року.

І пан, неукам, розтлумачив:

— Влітку над континентом Азії утворюється область низького атмосферного тиску. Південне крило цієї області сягає і над Бенгальською затокою, де тиск, навпаки, високий. Взимку ж спостерігається протилежна картина: над внутрішньою Азією поширена область підвищеного тиску, а над океаном і Бенгальською затокою тиск низький. Маса холодного й теплого повітря намагаються змішатися. Утворюється повітряний вир. Така механіка мусонних вітрів, що вітри влітку дмуть з південного заходу, взимку — із північного сходу. Погода при цьому відносно стійка, але з жовтня по грудень, в пору зміни мусонів можна ждати і тропічних ураганів, і гроз, і навіть

тайфунів, які проникають сюди аж із Південно-Китайського моря.

Ну, а зараз початок листопада. Значить, час зміни мусонів. Що то нас чекає? Та мене це поки що цікавить менш усього: що буде — побачимо. Я захопаний ішим: стежу за репітером прокомпасу, аби не зблукати з курсу.

Береги спочатку зеленіли обіруч — з півночі й півдня. Але чим далі відходили на захід, протока ширшала і тепер видно лише обриси Суматри, її північний берег з короною попелястих хмар вгорі, та ще зграйка, мов чайки на воді, острівця Тапай. Малаккський півострів десь адаліні, за тією он імлюю. А протоці кінця-краю немає — така неозоро, широка. Одне пливти небезпечно: раз-по-раз стрічаємо кораблі; десятки суден ідуть паралельним з нами курсом, а ще сила-силенна невеличких човників, що нишпорять вдвож і в поперек без певного курсу. То — малайські рибалки.

З ехолотної повідомили: під килем п'ятдесятиметрові глибини. Потім вони зменшилися — не розібрали, де очікує небезпека.

ЗЕМЛІ ПІД НАМИ

Ліворуч забовваніло кілька острівців. То Ве і Бреє — південні дозорці Анда-

манського моря. Та й вони скоро розтанули вдалечині. І тоді ми залишилися на самоті вічна-віч з морем.

Курс наш — Бенгальська затока. Там зупинимось для перших серйозних океанологічних досліджень.

— Але, — зауважив начальник експедиції, — невеличка поправка: ще на підступах до затоки простежимо розгалуження котловини на дні Андаманського моря.

Гідроакустики, сейсмологи, геофізики готуються до штурму.

Де вона, та котловина, мабуть, не відомо, але знайти її треба будь-що!

...Кораблі, що вранці йшли паралельним з нами курсом, звернули ліворуч, в Нікобарську протоку; деякі з них, — відхилившись на північ, прямували до Бірми. Тепер ми далеко від морських втоптаних стежок. Навіть рибалок, цих всюдисущих блуначів, і то не видно.

Під килем «Витязя» багатокілометровою товща води, а там нижче — улоговини, гори, западини... Коли я завітав до лабораторії, начальник загону тектоніки явраз розглядав рельєфну карту.

(Далі буде).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД. П'ЯТНИЦЯ, 19 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Художній фільм «Далеко на Заході». (К). 11.50 — Для юнацтва «Юні робітничого класу». (Харків). 12.25 — Телевізії «На Павло Семенович». (Миколаїв). 12.40 — Телевізії.

(К). 18.00 — Програма передачі. (Кіровоград). 18.05 — Фестиваль радянських республік, присвячений XXIV з'їзду КПРС, Вірменська РСР. (М). 19.30 — Концерт, присвячений 50-річчю з дня утворення Дагестанської АРСР. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.00 — Телефільм. (Кіровоград). 21.15

— Інформаційна програма «День за днем». (Кіровоград). 21.45 — Художній фільм «Часи землемірів». (Кіровоград). 23.00 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 21.00 — Телевізії «Щодня гоним». (К). 21.10 — Молодіжна програма «Погляд». (К). 22.10 —

Кольорове телебачення «Музичний вернісаж». (М). 23.00 — Новини. (М).

СУБОТА, 20 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.03 — Гімнастика для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — «Друг наш — пісня». Концерт. (М). 10.30 — Науково-

популярна програма «Здоров'я». (М). 11.00 — «Я — громадянин». Три сторінки подягу. (Ворошиловград). 11.30 —

Перший світу зі спринтерського багатоборства. (ФРН). 12.30 — «Кажот-компанія» «Глобус». (Одеса). 13.00 — «На меридіанах України». (К). 13.30 — Народний телеуніверситет. (М). 15.00 — Чемпіонат СРСР з хокея. «Спартак» (М). — «Хімік» (Воскресенськ). 17.10 — «Пошук». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 19.05 — «Струни бандури». (Харків). 19.35 — Літературна субота». (К). 20.30 — Легка ат-

летика. Традиційні міжнародні змагання в закритому приміщенні. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «В добру ніч». Розважальна програма. (Донецьк). 22.00 — Українська кінопародія. (К). 23.30 — Перший світу зі спринтерського багатоборства. (ФРН). 24.00 — Новини. (М).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-33,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.